

La batalla dels kurds

Bea Cabezas

El Mercat de les Flors de Barcelona presenta 'Des de la paraula'.

OPINIO

11

Por de la llibertat

Pere Martí

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Canis

13

Primers avisos

Miquel Ramon

15

Qui vol i qui no vol el català

Josep Maria López Llaví

16

Els teuladins de Goethe

Martí Domínguez

17

La pau no la regalen

Salvador Cot

18

Que paguin per veure'ns

Ramon Barnils

Mals presagis per a UV

J. J. Pérez Benlloch

Encaixos

Pau Viciano

19

'Iraquització de Sèrbia'

Llibert Ferri

'Donar les mosques pel cul'

Xavier Vinader

71

Dau al set

Isabel-Clara Simó

82

El lloc de la cultura

Joan Francesc Mira

Feia molt de temps que a l'estat espanyol no es parlava tant del problema kurd com en els últims dies. Els lectors d'EL TEMPS que vulguen més informació sobre el tema i conserven revistes endarrerides poden llegir l'excel·lent informe del nostre col·laborador Jordi Tejel que vam publicar el passat mes de juliol, al número 734.

Per tant, el conflicte entre el parlament basc i el govern espanyol ha tingut una primera conseqüència positiva, perquè de sobte tothom s'ha recordat del Kurdistan i de l'opressió política que pateixen els seus habitants des del 1926. Però aquesta no és la qüestió. Oi que no?

La qüestió és que els partits nacionalistes bascos representats al parlament de Vitòria han posat un parany al govern espanyol, i aquest hi ha caigut de quatre grapes. Aquesta és la qüestió. Perquè,

que l'assemblea kurda a l'exili es reunisca a la seu del parlament basc és un fet perfectament raonable i democràtic, com ja ha passat en altres països europeus. Des de la restauració de la democràcia, l'estat espanyol mateix ha acollit anteriorment exiliats polítics de tots colors, com en els casos del Polisario, Nepal, Palestina, Guinea Equatorial, Cuba, Xile o el mateix Kurdistan. Per tant, el govern espanyol no té arguments de pes per a impedir la reunió prevista per al mes de juliol a Vitòria.

Les excuses sobre l'empitjorament de les relacions diplomàtiques amb Turquia o de les relacions econòmiques amb aquell país no convencen ningú, perquè no van comptar per a res quan els turcs van voler entrar a la Unió Europea: el govern espanyol, ja del PP, no va donar suport a la petició turca amb l'excusa de la inestabi-

litat política d'aquell país i de les violacions dels drets humans que patien, precisament, els kurds.

No ens enganyem: l'únic argument del govern espanyol per prohibir la reunió dels exiliats kurds a Vitòria és fer valdre el principi d'autoritat. No és per casualitat que la dinàmica dels partits nacionalistes bascos, des de la treva d'ETA i l'acord de Lizarra, consisteixi a tensar cada vegada més la corda de la sobirania d'Euskadi, fregant els límits constitucionals. Oferint la seu del parlament basc als

kurds han fet això, han adoptat una decisió que influeix en la política exterior espanyola —competència reservada a Madrid—, però ho han fet a través d'una votació democràtica.

I el govern espanyol, com dèiem, ha caigut de quatre grapes en el parany, s'ha deixat portar pel seu origen autoritari i ha perdut l'oportunitat d'evitar l'enfrontament amb els nacionalistes bascos.

Ara li costarà molt fer-se enrere, per por que qualsevol intent de negociar amb Vitòria per aquesta qüestió s'interprete com una mostra de debilitat...

Es una llàstima, perquè en l'actual situació seria molt millor conservar la calma, mantenir el cap fred i analitzar les causes de tot el que està passant. Entossudir-se a fer una interpretació restrictiva de la Constitució espanyola i dels estatuts d'autonomia ja no és l'actitud més intel·ligent a les portes del segle XXI, quan tots els estats de la Unió Europea estudien reformes o reflexionen sobre els fets nacionals i regionals emergents. Llevat que al PP només li interesse demostrar que és més espanyolista (més nacionalista espanyol) que el PSOE per no perdre vots en les pròximes eleccions. ■

“Madrid ha caigut de quatre grapes en el parany dels partits nacionalistes bascos. Però entossudir-se a fer una interpretació restrictiva de la Constitució ja no és el més intel·ligent.”